

ת"פ 23824/09/20 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד יוסי גוטמן

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 23824-09-20 מדינת ישראל נ' גוטמן (עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רוני אלסטר

נגד

יוסי גוטמן (עציר) הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רועי לנג

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; והסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1958, הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון ולאחר הליך גישור שהתנהל לפניו, בכתב אישום מתוקן המייחס לו 4 אישומים כדלקמן -

אישום מס' 1 - ביום 20.8.20 בשעה 13:15 הגיע הנאשם לבנין מגורים בנס-ציונה. אותה עת שהה בדירה בבנין קטין כבן 14. הנאשם ניגש לדירה, ושאל את הקטין אם בכוונתם להשכיר לו את הדירה, הסתובב בחדרי הדירה וביקש את הטלפון הנייד של הקטין כדי לבצע שיחת טלפון. הקטין מסר לנאשם את הנייד והנאשם יצא מהדירה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **גניבה**, בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

אישום מס' 2 - ביום 20.8.20 בשעה 15:15 הגיע הנאשם לבנין מגורים בכפר-סבא. הנאשם נכנס לבנין, ניגש לדירה ופתח את דלת הדירה אשר היתה סגורה אך לא נעולה. אז הבחינה המתלוננת יהודית בשן כי דלת הדירה פתוחה, ניגשה אל פתח הדירה וראתה את הנאשם. הנאשם שאל את המתלוננת אם יש דירה להשכיר בבנין, המתלוננת השיבה בשלילה והנאשם עזב את המקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **נסיון הסגת גבול**, בניגוד לסעיף 447(א)(1) לחוק העונשין יחד עם סעיף 25

עמוד 1

לחוק.

אישום מס' 3 - בהמשך למתואר באישום מס' 2, בשעה 17:00, ניגש הנאשם לדירה אחרת בבנין, סובב את ידית דלת הבית, אשר היתה סגורה אך לא נעולה, ונכנס פנימה. בהמשך, זיהתה המתלוננת דורית שלו פריד את הנאשם עומד ליד הדלת ושאלה לפשר מעשיו במקום. הנאשם בתגובה אמר שמחפש דירה להשכיר. המתלוננת דרשה מהנאשם שיעזוב את המקום והוא עזב את המקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **הסגת גבול**, בניגוד לסעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 4 - ביום 21.8.20, בין השעות 13:45-15:35, הגיע הנאשם לבנין מגורים ברחובות. הנאשם נכנס לדירה מס' 29 בבנין ונטל תיק השייך למתלוננת תמר אונגר, אשר הכיל מפתחות לרכב, שרשרת מצופה כסף עם 3 תליונים, ארנק שהונח בתוך התיק והכיל רשיון נהיגה, תעודת זהות, 2,000 ₪, כרטיס קופת חולים, כרטיס עובד מכון ויצמן, פנקס צ'קים ו-3 כרטיסי חיוב.

בהמשך, יצא הנאשם מבית המתלוננת תמר ונכנס לדירה מס' 12 בבנין. באותן נסיבות, נטל הנאשם תיק שחור של חברת ג'ייקובס השייך למתלוננת יוליה לרנר ובתוכו ארנק, משקפי שמש, 3 כרטיסי חיוב, תעודת עובד מדינה, רשיון נהיגה ותעודת זהות.

בהמשך, הגיע הנאשם לבית העסק "ירקות רינה" בראשון לציון וביצע עסקה באמצעות כרטיס החיוב של המתלוננת תמר בסך 154 ₪; בהמשך, הגיע הנאשם לבית העסק "מעדניית לארו" בתל-אביב וביצע שתי עסקאות בכרטיס החיוב ששייך למתלוננת תמר בסך כולל של 425 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם ב-3 עבירות של **הונאה בכרטיס חיוב**, בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986; 2 עבירות של **כניסה למקום מגורים**, בניגוד לסעיף 406(א) לחוק העונשין; ו-2 עבירות של **גניבה**, בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שייערך תסקיר של שרות המבחן בעניינו של הנאשם. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

השתלשלות העניינים; תסקירי שרות המבחן

3. בעניינו של הנאשם ניתנו מספר רב של תסקירים, אשר רובם ככולם סבו סביב בקשתו של הנאשם להעביר את עניינו להמשך טיפול בבית המשפט הקהילתי או להשתלב בקהילה טיפולית סגורה למכורים לסמים ולאלכוהול. אקדים מוקדם למאחר ואציין שגם במסגרת הליך המעצר ניתנו מספר רב של תסקירים על הנאשם, כאשר בשלב מסוים הורתה שופטת המעצרים על שחרורו של הנאשם לקהילה טיפולית סגורה, אך ערר שהוגש על ההחלטה התקבל ובית המשפט המחוזי הורה כי הנאשם יישאר במעצר. כך גם אני, לאחר שהנאשם היה נתון במעצר למעלה מ-17 חודשים והתקבלה חוות דעת של גורמי הטיפול בבית המשפט שהנאשם השתלב בהליך גמילה בכלא, עיינתי באפשרות להורות על שחרורו לחלופת מעצר במסגרת טיפולית סגורה, אך שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית כזו, וכך גם הגורמים

הרלוונטיים בקהילות הטיפולית, והנאשם נותר במעצר עד לתום ההליכים, הכל כמפורט להלן.

מתסקיר מיום עלה כי הנאשם כבן 62, גרוש ואב ל-2 ילדים. הנאשם בעל עבר פלילי עשיר מאוד, האוחז 25 הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות רכוש, והוא ריצה, במצטבר במשך חייו, כ-30 שנות מאסר. את העבירות מושא כתב האישום המתוקן ביצע 19 ימים לאחר ששוחרר ממאסר, בעודו אסיר ברשיון. הנאשם מכור לסמים ולאילוהול, נדון למאסרים, ושב ומבצע עבירות רכוש בעקבות התמכרותו. בעברו מספר נסיונות גמילה, בין כתלי בית הסוהר ובקהילות טיפוליות. במסגרת מאסרו האחרון, שולב בשני הליכי טיפול מרכזיים בתחום הסמים ובתחום השליטה בכעסים, מרמה ותעבורה, אותם סיים בהצלחה, ושוחרר במסגרת היותו אסיר ברשיון לאחר קיצור עונשו.

הנאשם מסר שאת העבירות מושא דיונו עבר על רקע חזרתו לשימוש בסמים ובאלוהול, וזאת לאור דחיית השתלבותו בטיפול ברש"א בשל משבר הקורונה וקשייו לפנות לעזרה מגורמי תמיכה נוספים.

שרות המבחן התרשם מדפוסי עבריינות מושרשים, מיחסו הממוקד של הנאשם במצב ההתמכרותי בלבד כגורם בעייתי באישיותו ומהמשך סיכון הנשקף ממצבו כשניכר שמתקשה ליישם את הכלים שרכש במסגרת טיפוליו במאסרו האחרון.

לפיכך, נוכח העובדה שהשרות התרשם שהנאשם פועל ממניעים חיצוניים הקשורים למצבו המשפטי, ונוכח רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות - לא מצא שרות המבחן לשלבו בתכנית בית המשפט הקהילתי.

מתסקיר משלים מיום 28.11.21 עלה כי הנאשם הביע בפני שרות המבחן עייפות מאורח החיים העברייני ומהתמכרותו לסמים ולאילוהול וטען שהוא מעוניין להשתלב בהליך גמילה בקהילה טיפולית סגורה. שרות המבחן פירט את הליכי הגמילה הקודמים בהם שולב הנאשם, בין בקהילות טיפוליות ובין בתוך כותלי בית הכלא, ושב והעריך כי לצורך יציאתו ממעגל ההתמכרות והעבריינות הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי ומשמעותי בתחום ההתמכרות, אך נוכח מאפייניו הוא מתקשה עם דרישות הטיפול התובעניות בקהילה. לפיכך, שרות המבחן אף לא בא בהמלצה על שחרורו ממעצר.

צוין כי חרף היעדר המלצה של שרות המבחן, החליט בית המשפט של מעצרים להורות על שחרורו לחלופת גמילה, אך ערר שהוגש על ידי המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי הורה על המשך מעצרו עד לתום ההליכים.

בין גורמי הסיכון, מנה שרות המבחן את מצבו ההתמכרותי הכרוני של הנאשם לאורך השנים; הרקע המשפחתי המורכב ממנו הגיע; קשייו הרגשיים הניכרים; קשייו הבולטים להיענות לסמכות ולעמוד בגבולות; דפוסי השוליים והעברייניים; אופיו המרמתי; עברו המכביד; העובדה שסנקציות עונשיות לא היוו עבורו גורם מרתיע; והעובדה שלמרות הליכי הטיפול שעבר במהלך השנים, עדיין מתקשה להפנים הכלים שרכש - נוכח כל אלה, מסר שרות המבחן שהוא ספקני באשר ליכולתו של הנאשם לערוך התבוננות בדפוסי ומאפייניו העברייניים המושרשים ולהשתלב בקהילה טיפולית, אשר גם תיתן מענה חלקי למסוכנותו.

יחד עם זאת, ציין שרות המבחן שלא עלה בידו לקבל דיווח אודות הנאשם מגורמי הטיפול בבית המעצר וכי במידה ובית המשפט יסבור שלנוכח גילו ומצבו של הנאשם יש מקום לאפשר נסיון טיפולי מחוץ לבית הסוהר, ידאג שרות המבחן לקביעת ראיון קבלה.

בהחלטתי מיום 30.11.21 לא ראיתי, בנסיבות, להורות לשרות המבחן לבחון אפשרות לבחינת קליטתו של הנאשם בקהילה טיפולית סגורה, ואולם, הוריתי על קבלת תסקיר משלים, שכן ראיתי חשיבות שנתונים מההליך הטיפולי שעבר הנאשם בבית המעצר, משך כ-15 חודשים, יהיו לנגד עיני שרות המבחן בטרם ימסור המלצתו הסופית.

מתסקיר משלים מיום 12.12.21 עלה ששרות המבחן קיבל לידי דו"ח עדכני מגורמי הטיפול בשב"ס ממנו עלה שהנאשם הביע כבר בתחילת מעצרו רצון ומוטיבציה גבוהה להשתלב בהליך טיפולי ובחודש ספטמבר 2020 השתלב במסגרת תכנית הכנה לטיפול "צעד ראשון" בבית המעצר שמטרתה העלאת מודעות לבעיית התמכרות והגברת מוטיבציה להמשך טיפול. הנאשם סיים השתתפותו בתכנית בהצלחה (בדין הנדחה אף הוצגה לעיוני תעודת הערכה שקיבל הנאשם ממנחת הקבוצה). הנאשם אף שולב בקבוצה פסיכו-חינוכית בנושא שליטה בכעסים ונטל בה חלק פעיל. בדיקות שתן שמסר לאורך מעצרו נמצאו נקיות מסמים.

נוכח האמור בתסקיר המשלים, העובדה שבמועד גזר הדין יהיה הנאשם עצור מזה כ-20 חודשים, החלטתי לעיין בהחלטתי מיום 30.11.21, ולהזמין תסקיר משלים אשר יבחן אפשרות שחרורו של הנאשם לקהילה טיפולית סגורה.

מתסקירים משלימים מיום 27.2.22 ומיום 10.3.22 עלתה ספקנות והתלבטות של שרות המבחן באשר למידת התאמתו של הנאשם להיקלט בקהילה טיפולית. חרף זאת, תואם לנאשם ראיון קבלה בקהילה טיפולית "בית אור אביבה אילנות", אשר בסופו של יום, ולאחר בחינת נתוניו של הנאשם, הוא נמצא כבלתי מתאים לקבלה לקהילה.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות; למידת הפגיעה בהם ברמה בלתי מבוטלת; לפוטנציאל הנזק וההתלקחות שעלולה היתה להתרחש כשהנאשם נכנס ללא רשות לדירות מגורים ונתקל במתלוננים; לטראומה שהיתה מנת חלקו של הקטין באישום מס' 1, כשלפתע הבחין בנאשם מסתובב בדירתו, כשהוא לבד, וכשהנאשם גונב ממנו את הטלפון הנייד; לקלות הבלתי נסבלת של ביצוע העבירות, שהן קשות לגילוי וחשיפה; לרכוש שנגנב משתי המתלוננות באישום מס' 4 ולטרחה ולעגמת הנפש שנגרמה להן.

על סמך פסיקה שהגישה ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם לגבי אישום מס' 1 הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר; לגבי אישומים מס' 2 ו-3 מתחם הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר; ולגבי אישום מס' 4 מתחם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר.

נוכח עברו הפלילי המכביד; העובדה שביצע את העבירות 19 ימים בלבד לאחר ששוחרר ממאסר; העובדה שביצע את העבירות בהיותו אסיר ברשיון; העובדה שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בן 5 חודשים; תסקירי שרות המבחן השליליים שהוגשו בעניינו, המצביעים על מסוכנות גבוהה שנשקפת ממנו - ביקשה ב"כ המאשימה לחרוג לחומרא ממתחמי הענישה מטעמים של הגנה על שלום הציבור ומניעת חזרתיות של ביצוע עבירות רכוש, ולגזור על הנאשם 50 חודשי מאסר בפועל. כן ביקשה להפעיל את עונש המאסר על תנאי במצטבר לעונש המאסר שיוטל בתיק זה ולהוסיף מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

5. ב"כ הנאשם טען שהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה מתייחסת לעבירות חמורות יותר של התפרצות לבית מגורים וביצוע גניבה, ואילו בענייננו כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי, כך שיוחסו לנאשם עבירות של נסיון הסגת גבול, הסגת גבול, כניסה לבית מגורים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב. נטען שהמעשים בוצעו על ידי הנאשם כשהוא לבדו, ללא קשירת קשר, ללא התארגנות מוקדמת, שלא בצוותא עם אחרים וללא תחכום. לצורך השוואה, הפנה הסניגור לתיקו האחרון של הנאשם, בגינו הורשע ב-10 תיקים של התפרצויות ונסיונות התפרצות ונידון ל-56 חודשי מאסר, הכוללים הפעלת שני תנאים בני שנה וחצי שנה. נטען שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, שכן מדובר בחלק מהעבירות שבוצעו ביום אחד, בסמיכות זמנים, כשהנאשם מנסה את מזלו ופותח דלתות של דירות מגורים. כך גם באישום מס' 4 מדובר בשני אירועים שקופלו לתוך אישום אחד, כשהמעשים בוצעו בהפרש של 3 שעות. נטען שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בהתייחס לכלל האישומים הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ל-24 חודשי מאסר בפועל. נוכח העובדה שהנאשם נתון במעצר מזה כ-20 חודשים, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו, ולאפשר לו להמשיך ולנסות להיגמל מהסמים, כפי שעשה עד כה, כאשר הדו"ח הסוציאלי שהוגש מטעם גורמי הטיפול בכלא נותן תקווה לכך.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

6. הנאשם שב והביע לפני עייפות מעולם הפשע ומעולם הסמים והאלכוהול וביקש להשתלב בקהילה טיפולית. הוא ביקש לשהות במהלך השליש האחרון של חייו במחיצת ילדיו אותם הוא חש שהזניח במרוצת השנים כאשר יצא ונכנס אל כתלי בית הכלא, כ"דלת מסתובבת" ובילה 30 שנה מחייו במאסר. לפיכך, ביקש להסתפק בימי המעצר.

דין והכרעה

7. המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים. הם פוגעים בשורה ארוכה של ערכים חברתיים מוגנים, ובהם - הגנה על שלום הציבור ובטחונו; הגנה על קניינו של אדם; שמירה על שלווה חייו של אדם; מניעת עגמת נפש הנגרמת לנפגעי עבירות הרכוש; ועוד.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו לא היתה נמוכה. הנאשם פתח במסע של ביצוע עבירות רכוש, אשר נמשך כ-24 שעות, בערים שונות, כאשר הוא מנסה את מזלו ועובר מדלת לדלת בחפשו אחר רכוש קל לגניבה. יצוין שהעבירות בהן הורשע הנאשם, מחד, קלות מאוד לביצוע, שכן, כאמור, הן דורשות אך נסיון לפתיחת דלתות דירות שאין נעולות ונטילת רכוש זמין; ומאידך, הן קשות מאוד לגילוי ולאכיפה, כאשר נפגעי העבירה מגלים שרכושם נגנב זמן רב לאחר המעשה כשהעברין אינו בנמצא.

8. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, לחומרא, לקחתי בחשבון, כאמור, את הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע המעשים; את הטראומה, הבהלה ועגמת הנפש שנגרמו למתלוננים באישומים 1-3, כאשר גילו להפתעתם אדם זר שנכנס לתוך דירותיהם ומשוטט בהן - בדגש על הטראומה שחוזה המתלונן הקטין בן ה-14, אשר בתמימותו אף מסר לנאשם את הטלפון הנייד על מנת לסייע לו, אך זה ניצל את תמימותו, נטל וגנב ממנו את הטלפון במרמה. למותר לציין, כי גניבת טלפון נייד היא עבירה חמורה, לכשעצמה, כאשר כבר נפסק שהטלפון הנייד הפך ל"ידידו הטוב של האדם" והוא אוצר בתוכו עולם ומלואו של תמונות אישיות, הודעות ושיחות אישיות, חשבונות ברשתות חברתיות והודעות דואר

אלקטרוני (ע"פ 4627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** (14.7.15)). כנסיבה לחומרא אף לקחתי בחשבון את פוטנציאל ההתלקחות שטומן בחובו מפגש אקראי, בלתי מתוכנן ומלחיץ של אזרח בביתו, עם פורץ או מסיג גבול החודר במפתיע לתחומו הפרטי - מפגש שלא אחת מוליד עימותים פיזיים בין פורצים ומסיגי גבול לאזרחים, במסגרתם נחבלים האחרונים. עוד לקחתי בחשבון לחומרא את העובדה שבמסגרת אישום מס' 4 צלחו נסיונותיו של הנאשם - פעמיים - והוא גנב מתוך דירות מגורים תיקים שהכילו מסמכים אישיים, תעודות זהות, רשיונות נהיגה, כרטיסי אשראי, תכשיטים וכסף מזומן, עובדה שהסבה לנפגעות העבירה טירחה רבה ועוגמת נפש בלתי מבטלים. הנאשם אף עשה שימוש, פעמיים, בכרטיס האשראי ורכש במרמה מוצרים שונים.

9. מנגד, שקלתי לקולא, את העובדה שהעבירות בוצעו ללא כל תחכום, מבלי שהנאשם נעזר בכלי פריצה, ללא קשירת קשר מוקדם או חבירה לביצוע בצוותא. כמו כן, מבלי להמעיט במידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, "שלל" הגניבה אינו רב וההונאה בכרטיס האשראי הסתכמה בשני שימושים בסכום של כ-600 ₪ בלבד.

10. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת שלושה מתחמי ענישה נפרדים עבור אישום מס' 1; עבור אישומים מס' 2-3; ועבור אישום מס' 4 - ואולם, אני סבור שיישומה של **הילכת בני ג'אבר** (ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)) מאפשר להשקיף על המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום המתוקן כעל "אירוע אחד" שיש לקבוע לגביו מתחם עונש אחד - מבחינת המבחן הצורני-עובדתי, ניתן לומר שהעבירות בוצעו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום (בתוך 24 שעות ובערים שאינן כה רחוקות), כך שמדובר בפעילות עבריינית המאופיינת בתכנון אחד; מבחינת המבחן המהותי-מוסרי, אמנם מדובר במספר נפגעי עבירה וברכוש נפרד שנגנב מ-3 מתלוננים שונים, אך כאמור הפעילות העבריינית בה נקט הנאשם כוללת מאפיינים דומים עד זהים והגניבות התרחשו בסמיכות זמנים ומקום ליתר העבירות.

11. לאור האמור לעיל, ונכח מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש הראוי בגין העבירות שביצע הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן נע בין 22 ל-42 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

12. לענין זה נתתי דעתי לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים, כשמנעד הענישה רחב מאוד ותלוי נסיבות, כאשר ההתייחסות לעבירות התפרצות או גניבה תוך התפרצות חמורה יותר מאשר לעבירת הסגת גבול או לעבירה של גניבה בלבד.

התביעה הגישה, בין היתר, את פסקי הדין הבאים - רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.20) - התפרצות למקום מגורים; וגניבה - מתחם 6-18 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר; רע"פ 1917/18 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (8.3.18) - סיוע לפריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה; החזקת מכשירי פריצה; היזק לרכוש במזיד; וקשירת קשר לעשות פשע - על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר; ת"פ (ראשל"צ) 35249-02-19 **מדינת ישראל נ' פריימן** (31.5.21) - כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה - מתחם 7-18 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר; ת"פ (שלום ים) 35854-12-15 **מדינת ישראל נ' דהן** (18.7.16) - נסיון התפרצות לבית מגורים - מתחם 24-8, על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר.

ההגנה הגישה, בין היתר, את פסקי הדין הבאים - ת"פ (שלום ב"ש) 31895-10-19 **מדינת ישראל נ' מאמו** (21.4.20) - 3 אישומים בעבירות של כניסה למקום מגורים לשם גניבה וגניבה; הסגת גבול וגניבה; הסגת גבול וגניבה - מתחם עונש כולל הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג (ב"ש) 30968-05-20 מיום 23.9.20); ת"פ (שלום ב"ש) 5154-05-20 **מדינת ישראל נ' טורדגמן** (17.8.20) - 2 אישומים בעבירות של כניסה למקום מגורים כדי לבצע פשע והיזק לרכוש במזיד; והסגת גבול וגניבה (2 עבירות) - מתחם עונש באשר לאישום הראשון הנע בין 6 ל-14 חודשי מאסר ובאשר לאישום השני בין 3 ל-9 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 19 חודשי מאסר (כולל הפעלת 4 מאסרים על תנאי בחופף ובמצטבר); ת"פ (רח') 18772-08-19 **מדינת ישראל נ' שתיי** (29.7.20) - חמישה כתבי אישום שעניינם עבירות רכוש של הונאה בכרטיס חיוב, גניבה (ריבוי עבירות), הסגת גבול פלילית (ריבוי עבירות) וגניבה מרכב - לאחר קביעת מתחמי ענישה נפרדים נגזרו על הנאשם 22 חודשי מאסר (כולל הפעלת 4 מאסרים על תנאי בחופף ובמצטבר); ת"פ (כפ"ס) 36310-01-17 **מדינת ישראל נ' לוי** (25.2.18) - 3 תיקים שעניינם הסגת גבול פלילית, גניבה והפרת הוראה חוקית; גניבה, קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיס חיוב; ועבירות תעבורה - לאחר קביעת מתחמי ענישה נפרדים נגזרו על הנאשם 21 חודשי מאסר (כולל הפעלת מאסר על תנאי).

13. דומה שלא יכול לקום חולק שאת עונשו של הנאשם יש למקם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם - הנאשם, יליד 1958, בעל 25 הרשעות קודמות, רובן ככולן בעבירות רכוש והחזקת סם לצריכה עצמית, ריצה, במצטבר, 30 שנות מאסר, כאשר הוא יוצא ונכנס אל הכלא, כ"דלת מסתובבת", נוכח העובדה שהוא מבצע עבירות התפרצות וגניבה על מנת לממן רכישת סמים אליהם הוא מכור שנים רבות. נסיונות גמילה שערך בין כותלי בית הכלא ומחוצה לו לא צלחו והוא שב ונופל לסם. את העבירות מושא תיק זה ביצע 19 יום לאחר שהשתחרר שחרור מוקדם מהכלא, לאחר שהוטלו עליו בתיק קודם 58 חודשי מאסר בפועל בגין 13 תיקים, בהיותו אסיר ברשיון וכשתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בן 5 חודשים.

בדברו האחרון בתיק הקודם אמר לבית המשפט: "אני כבר חודשיים וחצי באגף טיפולי. אני מצליח. אני מביע חרטה על המעשים. עשיתי את זה בהיסח דעת כתוצאה מהתמכרות לסמים. אני היום נקי, הפסקתי טיפול שהייתי מקבל שמנע ממני להיכנס לטיפול. אני רוצה לעלות על דרך המלך".

שרות המבחן התרשם שבקשתו החוזרת של הנאשם להשתלב בהליך גמילה אינה כנה ומונעת מתוך כוונה לקבל רווח משני, כי הפרוגנוזה להצלחת הטיפול אינה חיובית וכי נשקפת מסוכנות מצד הנאשם אשר דפוסי העבריינות מושרשים בו.

14. יחד עם זאת, דווקא עמידתו העיקשת של הנאשם משך כ-20 חודשים בהם הוא נתון במעצר עד תום ההליכים להשתלב בהליך גמילה, לצד העובדה שגורמי הטיפול בכלא אישרו שהשתלב בסדנאות לגמילה מסמים ולשליטה בכעסים, לשביעות רצונם (ואף הוצגה תעודת הערכה על כך), ואף בדיקות שתן שמוסר נמצאות נקיות מסמים - נותנת פתח לתקווה שבמהלך מאסרו הארוך במסגרת תיק זה ישכיל הנאשם, בזו הפעם, לבטא עייפותו מעולם הפשע, לגייס כוחות ולהיגמל מהסמים, על מנת שיוכל להעביר את הרבע האחרון של חייו לצד ילדיו אותם הזניח כל השנים לטובת הסם.

15. בנסיבות אלה, עתירת התביעה להטלת 50 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר,

ותוך חריגה לחומרא ממתחם העונש לו עתרה, מטעמים של שמירה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין), נראית מופרזת ולא מידתית, משמצאתי שהתוצאה העונשית המתקבלת מיישום תורת הבניית שיקול הדעת בענישה וקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם אותו קבעתי, מספיקה על מנת להגן על הציבור. זאת ועוד, מקריאת גזר הדין אותו הגישה התביעה לצורך תמיכה בטיעוניה ומהניתוח שנערך שם ביחס לסעיף 40ה' לחוק העונשין (ת"פ (שלום ת"א) 25521-01-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.10.21) עולה, דווקא, שמדובר בסעיף חריג שהשימוש בו נעשה במשורה ובמקרים נדירים, ושבדברי ההסבר להצעת החוק נאמר שהוא מתאים ליישום בעבירות מין ואלימות במשפחה, ופחות בעבירות רכוש (עמ' 13-15 לגזר הדין והערות השוליים שם).

16. הדברים אמורים ביתר שאת, כאשר על הנאשם הוטלו, לבקשת התביעה, בתיק הקודם, 58 חודשי מאסר (כולל הפעלת מאסרים על תנאי בני 6 ו-12 חודשים), אך שם דובר בהליך חמור פי כמה, אשר כלל לא פחות מ-13 תיקים שעניינם התפרצויות, נסיונות התפרצות, גניבות, הונאות בכרטיס חיוב ועוד - להבדיל מעניינינו.

17. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הצריכים לענין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 27 חודשי מאסר החל מיום מעצרו, 25.8.20.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן ה-5 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם מת"פ (שלום ת"א) 54166-07-17 (גזר דין מיום 28.5.18), וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בס"ק א' לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 32 חודשי מאסר למן יום מעצרו, כנזכר.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת רכוש.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם לכל אחד מהמתלוננים הבאים פיצוי כספי, כמפורט להלן -

לקטין י.ל. (ע"ת 9) - סך של 2,000 ₪.

למתלוננת תמר אונגר (ע"ת 11) - סך של 3,000 ₪.

למתלוננת יוליה לרנר (ע"ת 10) - סך של 1,500 ₪.

הסכומים הנ"ל ישולמו עד ולא יאוחר מיום 1.8.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אדר ב' תשפ"ב, 24 מרץ 2022, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו, עו"ד חיכמת מואסי.

